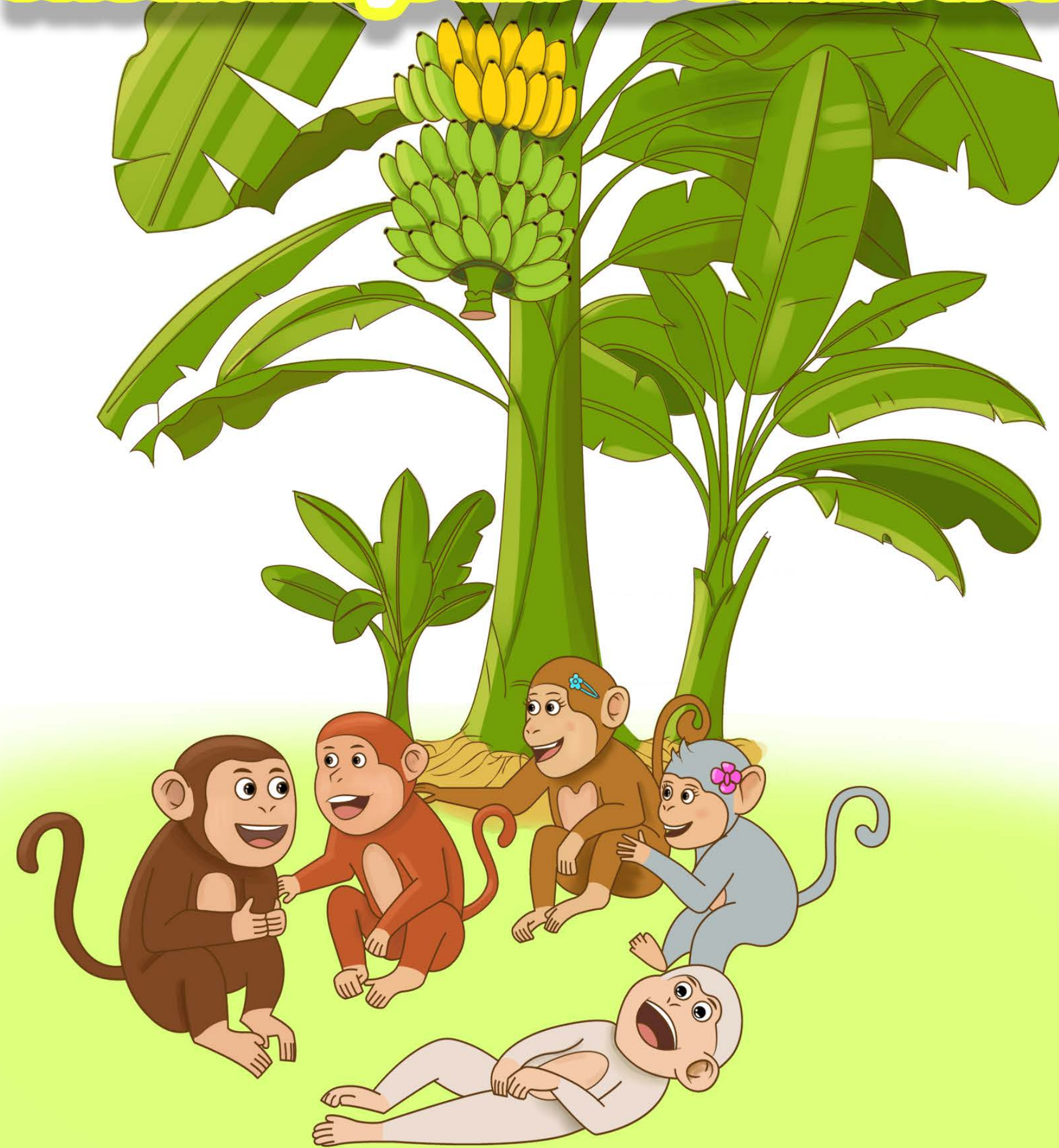

សត្វស្នាទាំងប្រាំនិងដើមចេក

Five Monkeys and the Banana Tree

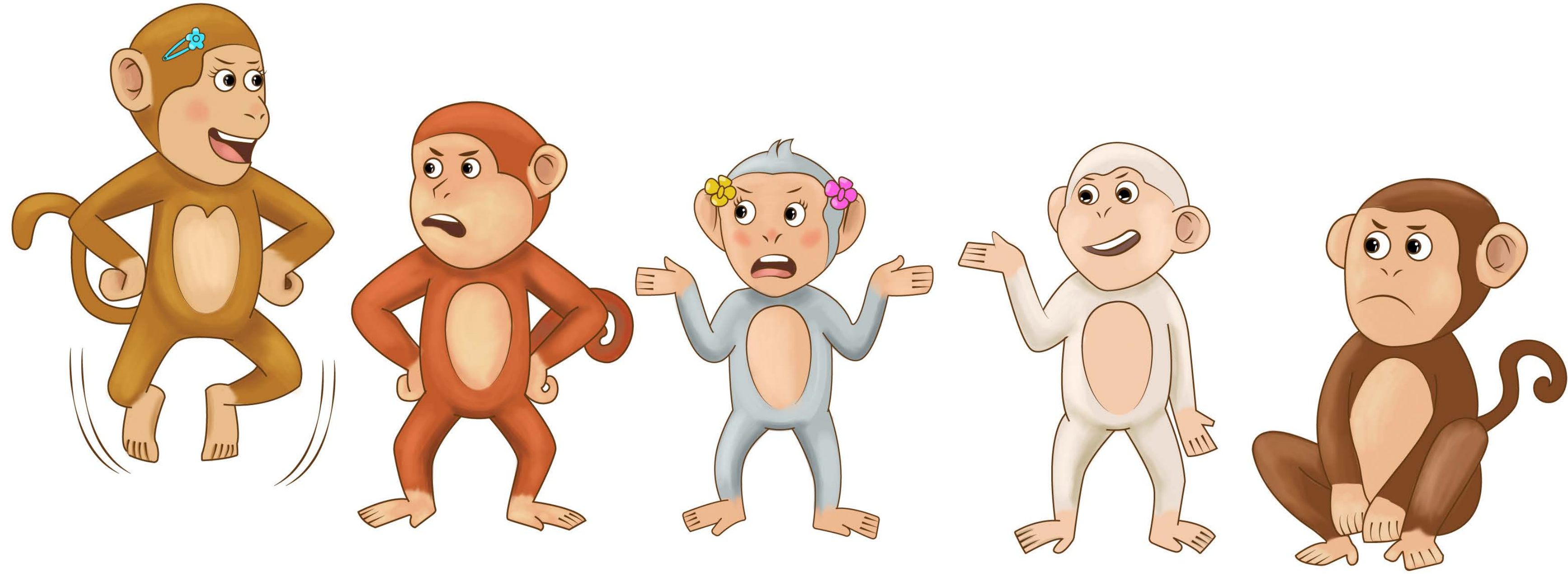

នៅក្នុងព្រៃជ្រៅមួយ មានដើមចេកមួយកុម្មុះច្រូងច្រាង ស្លឹកតូចធំពណ៌បៃតងខៀវស្រស់ៗ។ មានសត្វស្នា(ប្រាំក្បាលកំពុងប្រឡែង
ក្នុងលេងនៅក្បែរនោះ។ សុខវ៉ា សុខវីរីណា ដាវ៉ូនិងដាលីស ជាឈ្មោះរបស់ពួកវា។ ពួកវាទាំងអស់ក្នុងចូលចិត្តស៊ីចេកខ្លាំងណាស់។

ថ្ងៃមួយ ពួកកេបានឃើញផ្លែចេកមួយស្នងនៅលើដើម។
«មើលហ្ន៎! ផ្លែចេកនោះទុំពណ៌លឿង ផ្លាសៗល្អណាស់!» វីណាបានស្រែកប្រាប់សត្វស្នាងទៀត។
«តស៎! បេះផ្លែចេក!» ដាវ៉ូនីយាយ។

ឮកវាបានស្រែក ហើយប្រកែកគ្នា។

«ខ្ញុំចង់បេះមួយផ្លែដៃលឺជាងគេ!» សុខវិនិយាយទាំងលោតចុះ លោតឡើង។

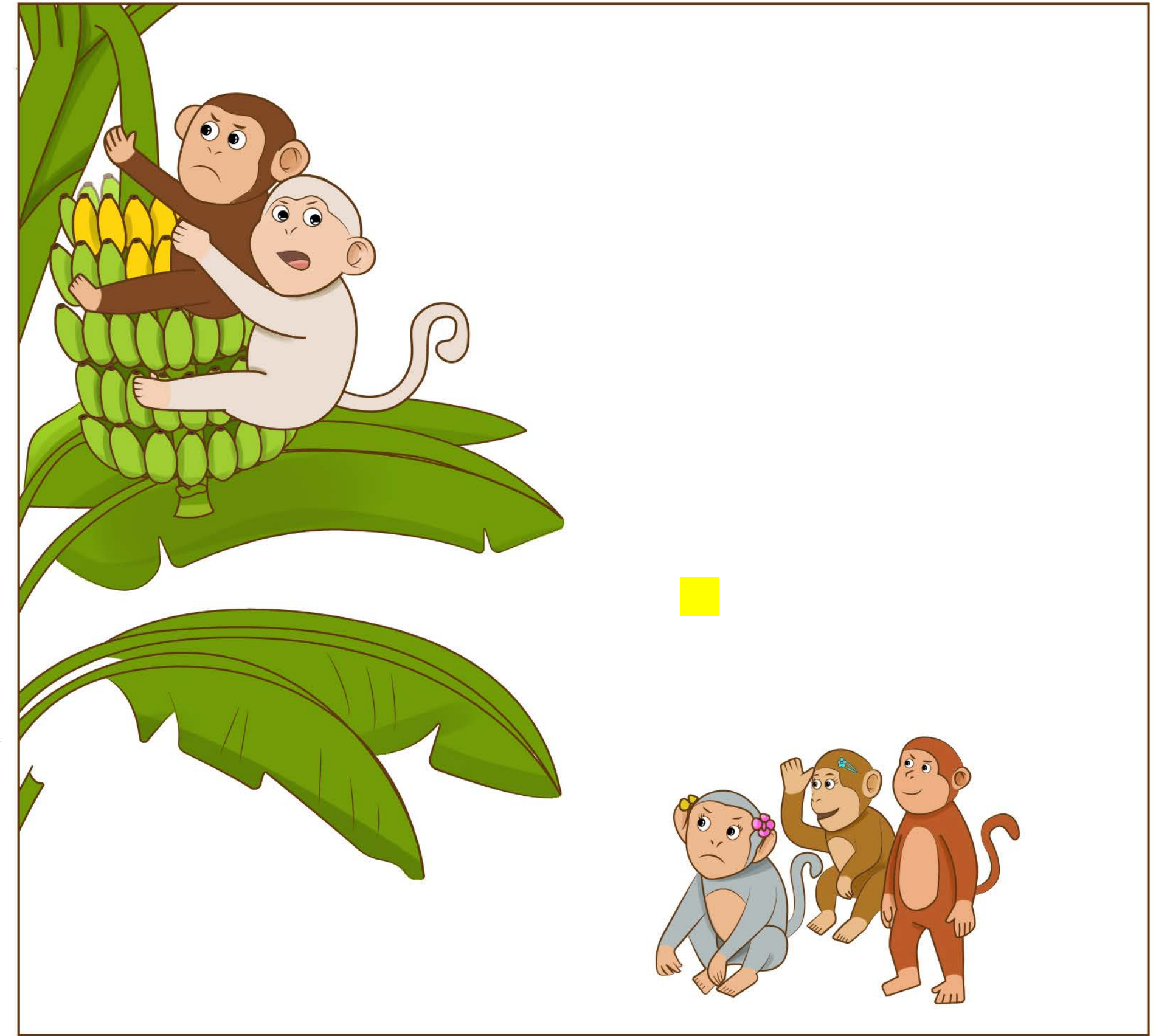
«តើខ្ញុំចង់បេះមុន!» ដាវ៉ូស្រែកបណ្តើរ ជ្រុងចង្កេះបណ្តើរ។

«អត់ទេៗ! ឱខ្ញុំបេះមុន!» ដាលីស្រែក ឆ្ការដៃឆ្ការជើង ។

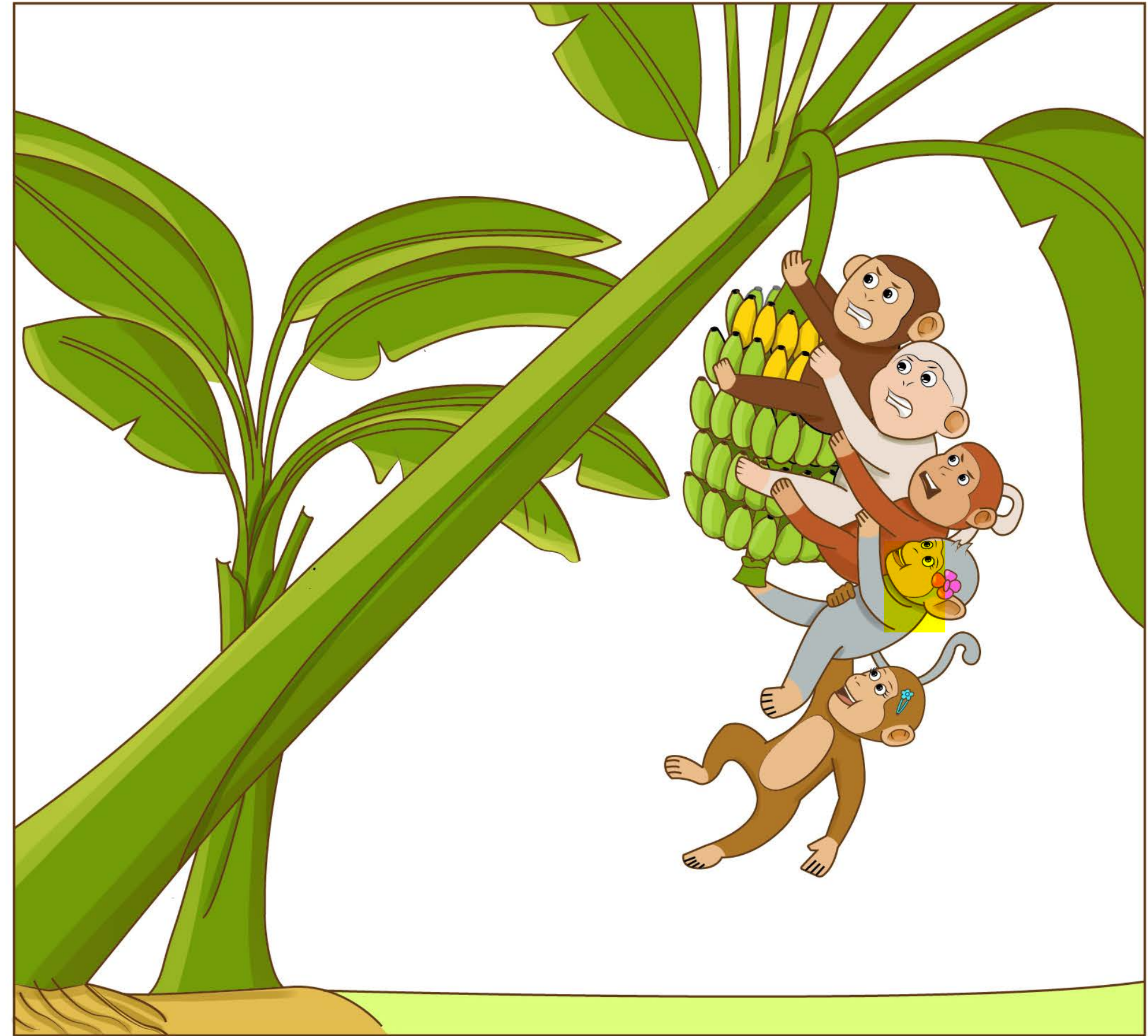
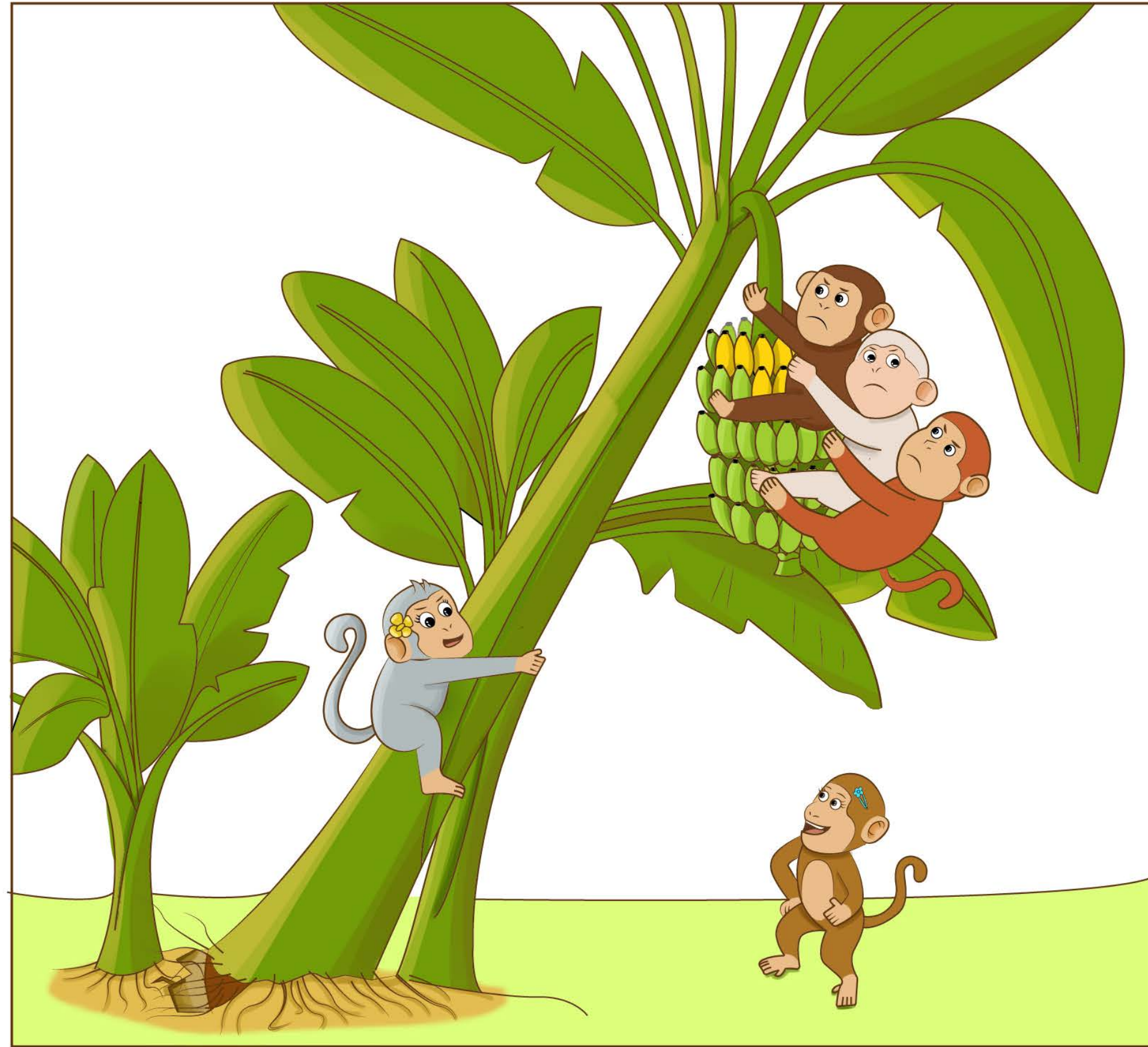
«អត់ទេៗ! ទុកឱខ្ញុំជាអ្នកបេះមុនវិញ!» វីណាក៏ស្រែកដែរ។

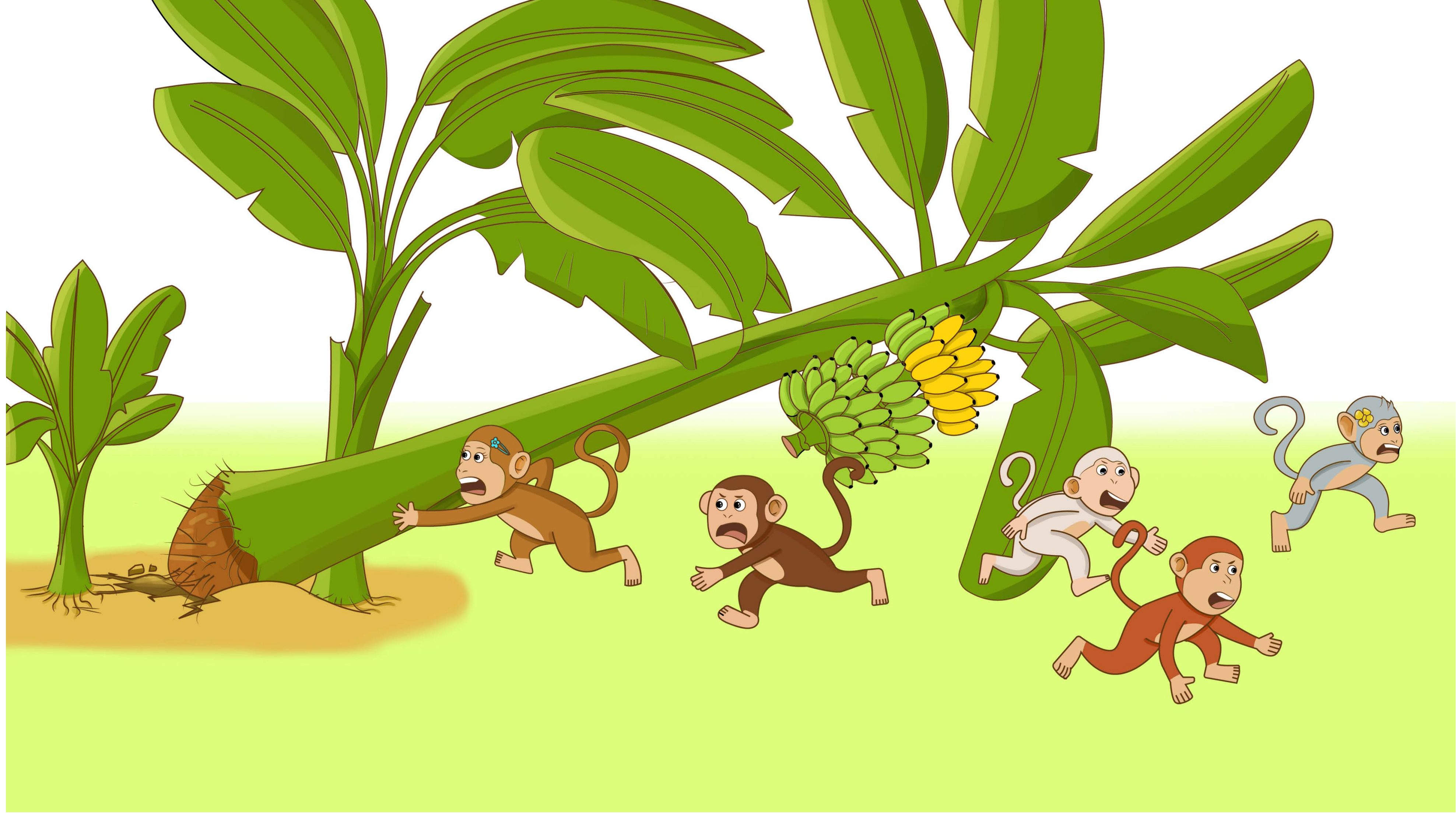
សុខរ៉ា បានស្រែកខ្លាំងៗ «ឮកយើងឈប់ប្រកែកគ្នាទៅ! ឮកយើងត្រូវតែសហការគ្នា ដើម្បីបេះវាឱ្យបាន។
ខ្ញុំនឹងឡើងទៅលើដើមចេក ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាព្យាយាមទាញវាឱ្យទ្រេតចុះមកក្រោម»។
និយាយរួច សុខរ៉ាបានឡើងចាប់ទាញស្នូងចេកទម្រេតចុះមក តាមកម្លាំងដៃលអាចធ្វើទៅបាន
ប៉ុន្តែដើមចេករឹងមាំណាស់ មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមនោះទេ។

«រីណា! ជួយខ្ញុំផង!» សុខវ៉ាស្រែក។ រីណាបានឡើងតោងទាញ សុខវ៉ា ពួកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេក(គ្រាន់តែរង្វើរ មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមដៃដៃល។ «ដាវ៉ូ! មកជួយពួកយើងផង!» រីណាស្រែក។ ដាវ៉ូបានឡើងតោងទាញ រីណា ពួកវាទាញហើយ ទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេក(គ្រាន់តែរង្វើរមិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមសោះ។

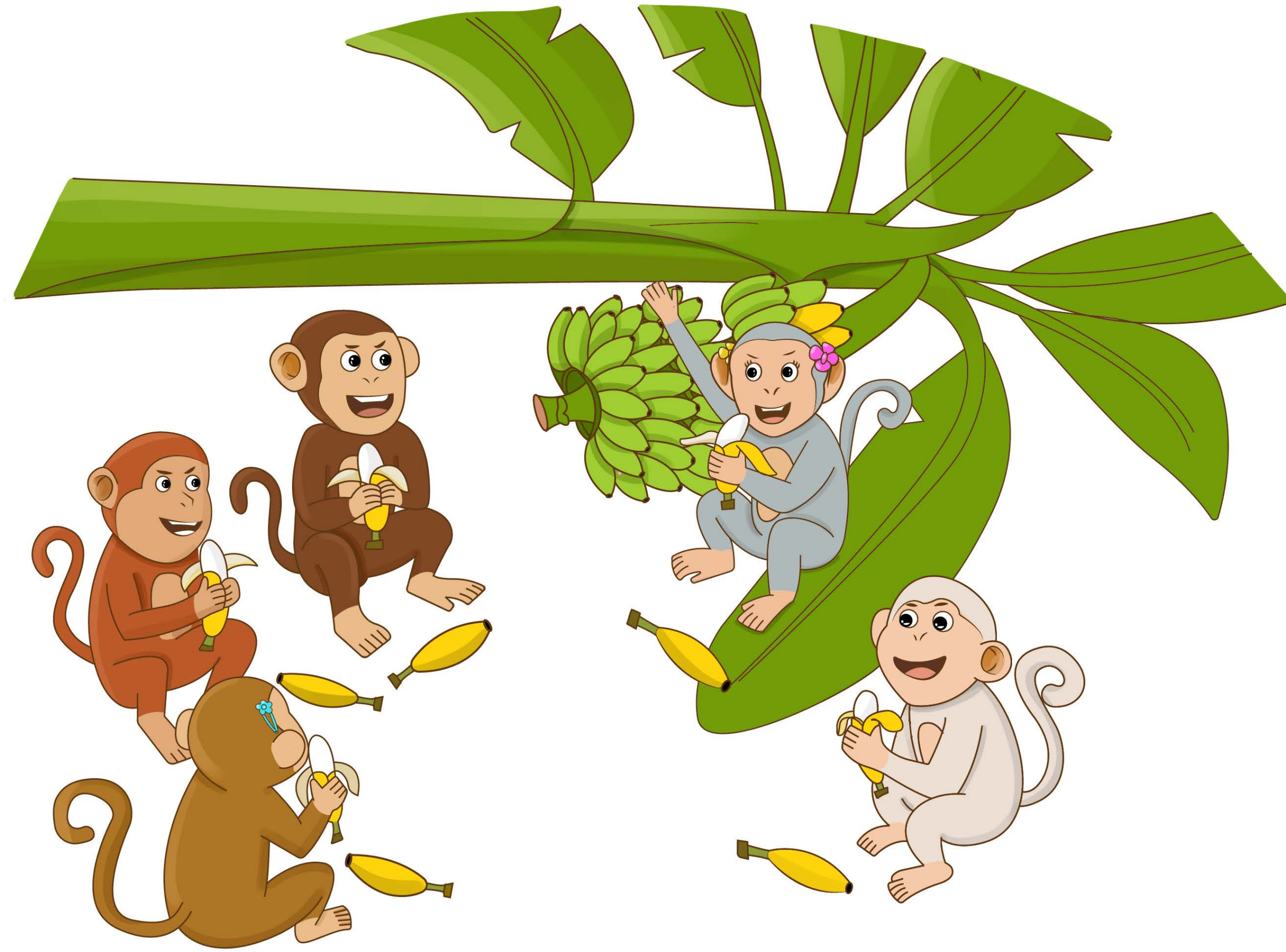
«ដាលីស! មកជួយពួកយើងផង!» ដារ៉ូស្រែក។ ដាលីស លោតឡើងតោងទាញ ដារ៉ូ ពួកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេក(ក្រាន់តែរង្វើមិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមឡើយ។ «សុខរី! ពួកយើងត្រូវការឯងជួយ!» ដាលីសស្រែក។ សុខរី លោតតោងទាញ ដាលីសយ៉ាងណែន ពួកវាទាញហើយទាញទៀត។ ឥឡូវនេះ សត្វស្នាទាំងប្រាំក្បាលបានតោងគ្នាជាជួរ នៅលើស្នាចេក «ត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?» សុខរីស្រែក។ «មួយ... ពីរ... បី... ទាញទាំងអស់គ្នា!»

ប្រិប! ប្រិប! ប្រិប!
ដើមចេកចាប់ផ្ដើមទ្រុឌម្ដងបន្តិចៗ ហើយដួលលើដីតែម្ដង! ត្រាំង!
សត្វស្វាទាំងប្រាំក្បាលនាំគ្នាលោតចេញ។

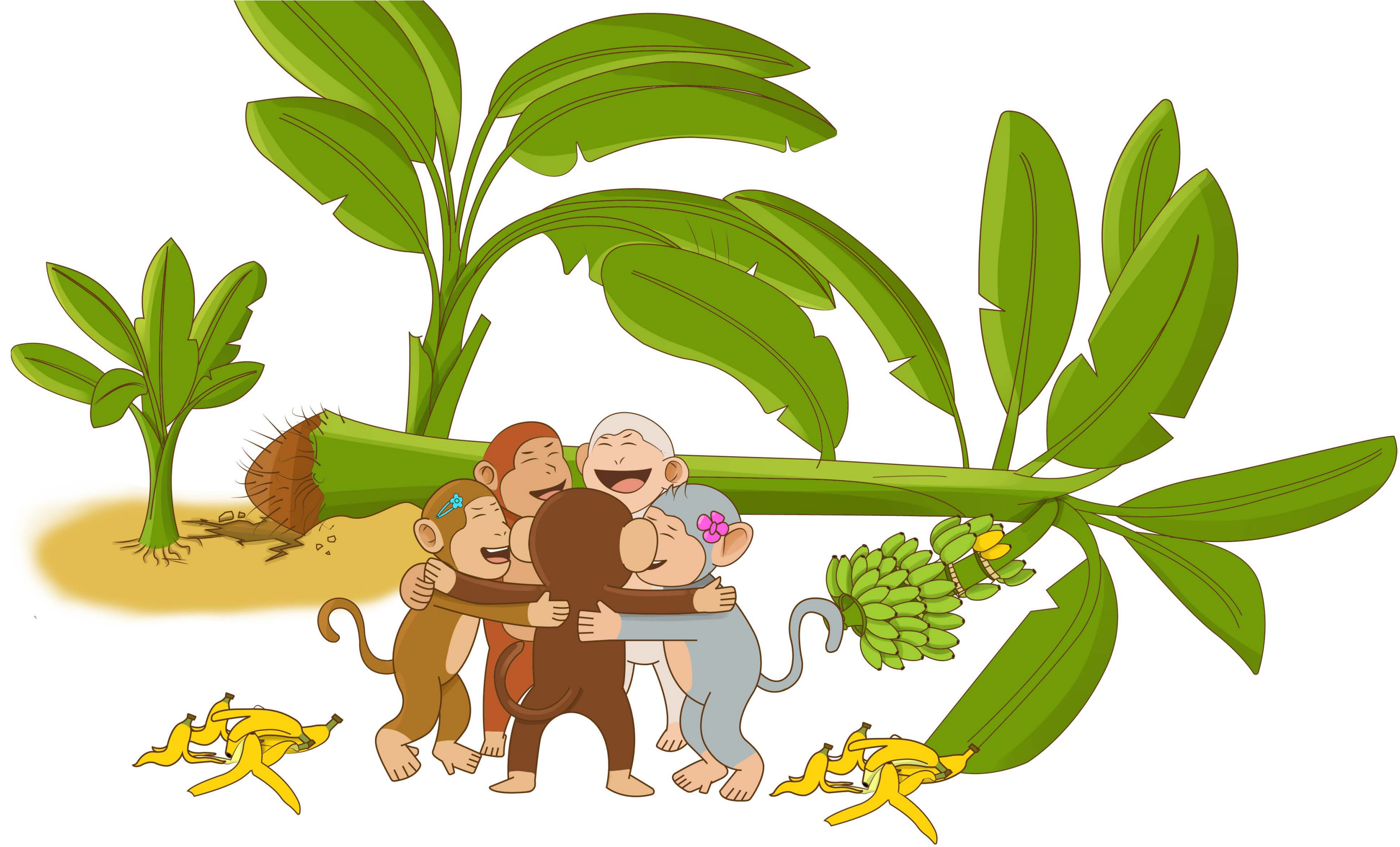

«ហ្ន៎ហ្ន៎ ហេហេ!» សត្វស្នាស្រែកហោកញ្ជ្រៀវ។ ឮកង្វាបាសដណ្តើមគ្នាបេះផ្លែចេកចេញពីស្នែង។ ឈប់សិន! ឈប់សិន! សុខវាស្រែក។
«ឮកយើង (ត្រូវរាប់ផ្លែចេកទុំពណ៌លឿងមានប៉ុន្មានផ្លែ រួចចែកគ្នាស៊ី។»

«មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់!»

សត្វស្នាបានរាប់ផ្លែចេកណាដៃលទុំពណ៌លឿងចែកគ្នាម្តងមួយៗ រហូតទាល់តែអស់។ «ចេកមួយផ្លែសម្រាប់សុខី មួយផ្លែសម្រាប់រីណា មួយផ្លែសម្រាប់ដារ៉ូ ឯមួយផ្លែទៀតសម្រាប់ដាលីសហើយមួយផ្លែសម្រាប់ខ្ញុំ» សុខីបាននិយាយ។ ពួកវាបានចែកនិងបកសម្បក ហើយស៊ីជាមួយគ្នារហូតអស់តែម្តង។ «ឆ្ងាញ់ណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់!» សត្វស្នាទាំងប្រាំក្បាលបានស៊ីផ្លែចេកឡើងផ្លែដេកអេះពោះ។ «ផ្លែមណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់!» ពួកវាបាននិយាយ។

សត្វស្វាទាំងប្រាំបានឱបគ្នាយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល។ ពួកវាបានទះដៃទាំងសងខាងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមកជាសញ្ញានៃភាពសាមគ្គីគ្នា។
ការចេះចែករំលែកធ្វើឱ្យចិត្តសប្បាយរីករាយ។ ឥឡូវនេះសត្វស្វាទាំងប្រាំដឹងហើយថា៖
ការចែករំលែកគឺល្អ។
ការចែករំលែកគឺសប្បាយរីករាយ។
ការចែករំលែកគឺរក្សាចំណងមិត្តភាព។

អង្គការរ៉ូម៉ែកកង់ប៊ី
សម្រាប់កុមារ R4C

អង្គការរ៉ូម៉ែកកង់ប៊ីសម្រាប់កុមារ(R4C)គឺជាអង្គការដែល
មិនរកប្រាក់ចំណេញនិងផ្តោតលើការអប់រំកុមារតូច
ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

អង្គការR4Cកំពុងដំណើរការគម្រោងកម្មវិធីបណ្តាលសីល
ចល័តតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ដែលមាននិន្នាការទៅលើ
សាលាមត្តេយ្យរដ្ឋនិងមត្តេយ្យសហគមន៍។

អង្គការ(R4C)បានចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍ធនធានដ៏សមស្រប
ទៅនឹងកម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួងនិងមានវគ្គបំប៉ន
លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ។

សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រដើម្បីទទួលបានធនធាន
បង្រៀន៖ <https://rermork.org/>

ទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែម

មូលនិធិផ្តល់ដោយអង្គការTukTukនិងអង្គការសហគមន៍
រ៉ូតារីក្លិប។

ពួកយើងសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ
អ្នកគ្រូ Robin ដែលបានសហការជាមួយអង្គការដឹកនាំ
សម្របសម្រួលនិស្សិតស្ម័គ្រចិត្តនិងបុគ្គលិកទាំងអស់នៅក្នុង
អង្គការដោយក្តីមេត្តាចម្រើនក្នុងការបង្កើតសៀវភៅនេះឡើង។

ទទួលបានគំនូរជីវចល

ទទួលបានធនធានបង្រៀន

